

I *stk. 2* er det fastsat, at det som udgangspunkt er ministerialbogsføreren (personregisterføreren), der træffer afgørelse i sagen. Det gælder dog ikke, hvis bestemmelserne i *stk. 3* og *4* fører til et andet resultat. I *stk. 3* er det således fastsat, i hvilke tilfælde statsamtet som udgangspunkt skal træffe afgørelse. Undtagelse herfra kan gøres i medfør af *stk. 4*.

Uanset om afgørelsen træffes af ministerialbogsføreren (personregisterføreren) eller af statsamtet, skal ansøgningen indsendes til ministerialbogsføreren (personregisterføreren), der herefter visiterer sagen og enten træffer afgørelse eller videre sender ansøgningen til statsamtet til afgørelse.

Ansøgeren skal således ikke længere sætte sig ind i, hvilken myndighed der er kompetent til at træffe afgørelse om ansøgningen, inden denne indsendes.

Om overvejelserne vedrørende kompetencefordelingen henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.1 og 5.2.

Bestemmelserne i *stk. 2-3* indebærer samlet en betydelig udvidelse af de navnesager, der kan behandles lokalt af ministerialbogsføreren (personregisterføreren). Det drejer sig som udgangspunkt om følgende navne:

Efternavne,

- der frit kan tages af enhver, jf. § 2,
- som den pågældende har en slægtsmæssig eller lignende tilknytning til, jf. § 4, stk. 1, nr. 1-5,
- der stammer fra ens ægtefælle eller samlever, jf. § 5, eller
- som er patronymnavne, der dannes ved tilføjelsen af endelsen -søn eller -datter til en af forældrenes fornavn, jf. § 7, stk. 1, nr. 1.

Mellemnavn

- Alle mellemnavn bortset fra de tilfælde, hvor der er tale om et navn, som den pågældende kunne tage som efternavn, hvis tilladelse af dette efternavn skulle meddeles af statsamtet.

Fornavn

- Alle fornavne bortset fra nye fornavne (§ 14, stk. 3).

Endvidere kan beslutning om at godkende en ansøgning om bortkastelse af et navn træffes af ministerialbogsføreren (personregisterføreren).

Statsamtet vil herefter som udgangspunkt alene skulle træffe afgørelse i følgende sager:

Efternavne

- Efter samtykke fra samtlige bærere (§ 4, stk. 1, nr. 7)

- Nye efternavne (§ 6)

- Patronymnavne efter udenlandsk navneskik (§ 7, stk. 1, nr. 2 og 3)

- Ændringer i efternavne efter § 4, stk. 1, nr. 6,

Mellemnavn

- Mellemnavn på grundlag af et efternavn, hvis tilladelse af dette efternavn skulle meddeles af statsamtet, jf. § 11, stk. 1, nr. 2.

Fornavn

- Nye fornavne (§ 14, stk. 3)

Endvidere skal statsamtet godkende udenlandske statsborgeres ansøgning om navneskift på grundlag af navneændring i medfør af statsborgerskabslandets navnelovgivning, jf. § 24.

Efter *stk. 4, 1. pkt.*, kan ministeren for familie- og forbrugeranliggender efter forhandling med kirkeministeren fastsætte regler om, at afgørelsen i andre tilfælde end de, der er nævnt i *stk. 3*, træffes af statsamtet.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at sagsbehandlingen i de sager, der behandles af ministerialbogsføreren (personregisterføreren), kan holdes på et relativt begrænset niveau. Hvis der i en bestemt sagstype skulle vise sig behov for mere indgående sagsbehandling, bør disse sager således behandles af statsamterne. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der skal tages stilling til udenlandske dokumenter eller fremmed ret. Det samme gælder transseksuelles fornavne (§ 13, stk. 2, 2. pkt.), kønsbestemte efternavne til transseksuelle og patronymnavne til transseksuelle (§ 4, stk. 4, og § 7, stk. 3).

Da det ikke på forhånd er anset for muligt i loven udtømmende at beskrive de nævnte situationer, kan disse fastsættes af ministeren for familie- og forbrugeranliggender i en bekendtgørelse. Der vil bl.a. blive fastsat regler om, hvilken dokumentation for, at en ansøger har ret til at tage et ansøgt navn, som ministerialbogsføreren (personregisterføreren) kan godtage. Hvis det fastsatte dokumentationskrav ikke opfyldes, men ansøgeren alligevel mener at kunne dokumentere, at betingelserne for en navneændring er opfyldt, vil afgørelsen skulle træffes af statsamtet.

Der kan endvidere fastsættes regler om, hvilken myndighed der træffer afgørelse, hvis en ansøgning omfatter forhold, som både ministerialbogsføreren (personregisterføreren) og statsamterne efter *stk. 2-4* træffer afgørelse om.

Efter bestemmelsens *2. pkt.* kan ministeren for familie- og forbrugeranliggender efter forhandling med kirkeministeren endvidere fastsætte regler om, at af-